

Πάνιον – Αριθμός Έξι

Προφητικά Ορόσημα στο Δανιήλ 11: Η Κατάρρευση της ΕΣΣΔ, ο Νόμος της Κυριακής και η Άνοδος της Σύγχρονης Ρώμης

Jeff Pippenger
2025-03-09

Με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ το 1989, εκπληρώθηκε το εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ένδεκα. Το εδάφιο σαράντα ένα είναι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως και το εδάφιο δεκαέξι. Από το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, το εδάφιο σαράντα είναι κενό. Η κατάρρευση της ΕΣΣΔ το 1989 προσδιορίστηκε επίσης στο εδάφιο δέκα του Δανιήλ ένδεκα, το οποίο εκπληρώθηκε αρχικά από τον Αντίοχο τον Μέγα.

Ο Αντίοχος Γ΄ ο Μέγας, ο Σελευκίδης «βασιλεύς τοῦ βορρᾶ», βασίλευσε από το 223 έως το 187 π.Χ. και επιδίωξε να ανακτήσει εδάφη που είχαν χαθεί στους Πτολεμαίους (τον «βασιλέα τοῦ νότου») μετά τον Τρίτο Συριακό Πόλεμο (246–241 π.Χ.). Η εκστρατεία του στον Τέταρτο Συριακό Πόλεμο (219–217 π.Χ.) αποσκοπούσε στην ανακατάληψη της Κοίλης Συρίας, της Φοινίκης και της Παλαιστίνης. Το 219 π.Χ. ο Αντίοχος εκστράτευσε προς νότον, καταλαμβάνοντας τη Σελεύκεια τῆς Πιερίας, την Τύρο και την Πτολεμαῖδα (Ἄκρα), ανακτώντας τα παράκτια οχυρά. Το 218 π.Χ. προχώρησε περαιτέρω, καταλαμβάνοντας τη Φιλαδέλφεια (Αμμάν) και πιέζοντας προς τα σύνορα της Αιγύπτου, με πρόθεση να ανακτήσει τα χαμένα σελευκιδικά εδάφη έως κάτω στη Γάζα. Ο Αντίοχος ανέκοψε την πορεία του το 218 π.Χ., εδραιώνοντας τα κεκτημένα του και προετοιμαζόμενος για μια αποφασιστική προέλαση. Ο Πτολεμαῖος Δ΄ Φιλοπάτωρ, ο Πτολεμαϊκός βασιλεύς, συγκέντρωσε στρατό για να τον αντιμετωπίσει, ενισχυμένο από αιγυπτιακά στρατεύματα. Το δέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ εκθέτει αυτή την κίνηση του Αντιόχου, προεικονίζοντας έτσι την κατάρρευση της ΕΣΣΔ το 1989 και αποτελώντας τύπο του τεσσαρακοστού εδαφίου.

Αλλά οι υιοί του θέλουσιν εξεγερθή, και θέλουσι συνάξει πλήθος μεγάλων δυνάμεων· και ο εις θέλει βεβαίως ελθεί, και υπερχειλίσει, και διαβή· έπειτα θέλει επιστρέψει, και θέλει εξεγερθή, έως του οχυρώματος αυτού. Δανιήλ 11:10.

Όταν ο βασιλεύς τοῦ βορρᾶ στο εδάφιο σαράντα «ὑπερχειλίζει καὶ διαβαίνει», τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ βορρᾶ τοῦ εδαφίου δέκα, ὁ ὁποῖος «ὑπερχειλίζει καὶ διέρχεται». Καὶ στὰ δύο εδάφια πρόκειται γιὰ τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς ἑβραϊκὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἀπλῶς μεταφράζονται κάπως διαφορετικά. Εἶναι ἡ αὐτὴ ἔκφρασις πὸν ἀπαντᾶ στὸ Ἡσαΐας 8:8.

Και θέλει διαβή διά του Ιούδα· θέλει υπερχειλίσει και υπερβή, θέλει φθάσει έως του τραχήλου· και το ἄπλωμα των πτερύγων αυτού θέλει πληρώσει το πλάτος της γης σου, ω Εμμανουήλ. Ησαΐας 8:8.

Καθένα από τα τρία εδάφια προσδιορίζει έναν βασιλιά του νότου να νικάται από έναν βασιλιά του βορρά. Ο Αντίοχος, ο βασιλιάς του βορρά, υπερίσχυε του Πτολεμαίου, του βασιλιά του νότου, καθώς και ο Σενναχειρείμ υπερίσχυσε επί του Ιούδα, του βασιλιά του νότου, και καθώς ο βασιλιάς

του βορρά στο εδάφιο σαράντα παρέσυρε την ΕΣΣΔ το 1989. Τρία εδάφια, μαζί με τις τρεις ιστορικές εκπληρώσεις αυτών των εδαφίων, προσδιορίζουν τον «καιρό του τέλους» στο 1989. Έτσι, το εδάφιο δέκα είναι το 1989 και το εδάφιο δεκαέξι είναι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως είναι και το εδάφιο σαράντα ένα.

Οι στίχοι ένδεκα έως δεκαπέντε αποτελούν μια γραμμή της Γραφής, η οποία έχει επίσης μια ιστορική εκπλήρωση που προσδιορίζει συγκεκριμένα προφητικά ορόσημα μέσα στην κεκρυμμένη ιστορία του στίχου σαράντα. Πριν από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά μετά το 1989, η μάχη της Ραφίας και τα επακόλουθά της εκτίθενται στους στίχους ένδεκα και δώδεκα, και η μάχη του Πανίου εκτίθεται στους στίχους δεκατρείς έως δεκαπέντε.

Ο νόμος της Κυριακής είναι ο προσδιορισμένος καιρός· διότι εκεί είναι που θεραπεύεται το θανατηφόρο τραύμα του παπισμού, και ο πάπας επιστρέφει στον θρόνο της γης. Αυτή η ενδυνάμωση προτυπώθηκε από την ενθρόνιση του παπισμού το 538, και από την ενθρόνιση της ειδωλολατρικής Ρώμης στη μάχη του Ακτίου. Αφού ενθρονίσθηκε προφητικώς, η ειδωλολατρική Ρώμη κυβέρνησε κυριαρχικώς επί 360 έτη. Αφού ο παπισμός ενθρονίσθηκε το 538, κυβέρνησε κυριαρχικώς επί χίλια διακόσια εξήντα έτη. Αφού το θανατηφόρο τραύμα θεραπευθεί με τον νόμο της Κυριακής, ο παπισμός θα κυβερνήσει κυριαρχικώς επί συμβολικούς 42 μήνες.

Και είδα μία από τις κεφαλές αυτού ως εάν ήτο πληγωμένη μέχρι θανάτου· και η θανατηφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη· και όλη η γη εθαύμασε οπίσω του θηρίου. Και προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον· και προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες· Τις είναι όμοιος με το θηρίον; τις δύναται να πολεμήση μετ' αυτού; Και εδόθη εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλασφημίας· και εδόθη εις αυτό εξουσία να ενεργήση τεσσαράκοντα και δύο μήνας. Αποκάλυψις 13:3-5.

Το εδάφιο 27 λέγει «και οι δύο» από αυτούς τους βασιλείς:

Και ή καρδιά άμφοτέρων τούτων τών βασιλέων θέλει είσθαι επί τò κακοποιήσαι, και θέλουσι λαλήσαι ψεύδη επί τής αὐτῆς τραπέζης· άλλ' οὐ θέλει εὐδοθη· διότι ἔτι τò τέλος θέλει είσθαι εις τόν καιρόν τόν ώρισμένον. Δανιήλ 11:27.

Οι δύο βασιλείς στο εδάφιο είκοσι επτά είναι οι βασιλείς που αναφέρονται στα δύο προηγούμενα εδάφια και οι οποίοι έπειτα διεξήγαγαν τη μάχη του Άκτίου.

Και θα έξεγείρη τήν δύναμιν αὐτοῦ και τήν άνδρειάν αὐτοῦ εναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου μετὰ μεγάλης στρατιᾶς· και ό βασιλεύς τοῦ νότου θα έξεγερθῆ εις μάχην μετὰ στρατιᾶς πολὺ μεγάλης και ισχυρᾶς· άλλ' οὐ θα σταθῆ· διότι θα μηχανευθῶσι κατ' αὐτοῦ έπιβουλᾶς. Ναι, οί τρώγοντες από τήν μερίδα τῆς τροφῆς αὐτοῦ θα άφανίσωσιν αὐτόν, και ό στρατὸς αὐτοῦ θα πλημμυρήση· και πολλοί θα πέσωσιν άνηρημένοι. Δανιήλ 11:25, 26.

Το εδάφιο είκοσι επτά, λοιπόν, δημιουργεί μια ανωμαλία που πρέπει να κατανοηθεί προτού προχωρήσουμε. Στο εδάφιο είκοσι τέσσερα, ο «καιρός» αντιπροσωπεύει μια περίοδο 360 ετών, η οποία αρχίζει με τη μάχη του Ακτίου και ολοκληρώνεται στον προσδιορισμένο καιρό, κατά το έτος 330.

Ο βασιλιάς του νότου στη μάχη ήταν η Κλεοπάτρα, η οποία βρισκόταν σε συμμαχία με τον Μάρκο Αντώνιο. Ο Οκτάβιος ήταν ο βασιλιάς του βορρά, ο οποίος θα τους νικούσε αμφότερους. Κατά τον προσδιορισμένο καιρό (31 π.Χ.), οι δύο βασιλείς, οι οποίοι προηγουμένως είχαν καθίσει στο ίδιο τραπέζι και είχαν πει ψεύδη ο ένας προς τον άλλον, θα έρχονταν αντιμέτωποι στη μάχη του Ακτίου.

Οι δύο βασιλείς στο τραπέζι συνάδουν με την ιστορία της μάχης του Πανείου (εδάφια 13 έως 15), όπου υπήρξε συμμαχία μεταξύ του Αντιόχου του Μεγάλου και του Φιλίππου της Μακεδονίας. Εκείνη η ιστορική συμμαχία αντιστοιχεί προς τη συμβολική συμμαχία που παριστάνεται στο όνομα του Πανείου κατά τον καιρό του Χριστού—Καισάρεια Φιλίππου. Η συμμαχία παριστάνεται επίσης στο εδάφιο σαράντα, όταν η ΕΣΣΔ παρασύρεται το 1989 μέσω συμμαχίας μεταξύ του Ρήγκαν και του πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄. Οι δύο βασιλείς λένουν ψεύδη ο ένας προς τον άλλον πριν από το 31 π.Χ., πράγμα που συνάδει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και επομένως τα ψεύδη τους λαμβάνουν χώρα πριν από το εδάφιο δεκαέξι, κατά την ιστορία που παριστάνεται από τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, τα οποία εκπληρώθηκαν στη μάχη του Πανείου δεκαεπτά έτη μετά τη μάχη της Ραφίας και εκατόν τριάντα επτά έτη πριν ο Πομπήιος κατακτήσει την Ιερουσαλήμ σε εκπλήρωση του εδαφίου δεκαέξι.

Στο εδάφιο είκοσι οκτώ, ο Οκτάβιος, ο νικητής τόσο επί της Κλεοπάτρας (του βασιλέως του νότου) όσο και επί του Μάρκου Αντωνίου, «θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού μετά πλούτου πολλού· και η καρδιά αυτού θέλει είσθαι κατά της αγίας διαθήκης· και θέλει πράξει κατορθώματα, και επιστρέψει εις την γην αυτού». Ο Ουράι Σμιθ ταυτοποιεί αυτές τις δύο νίκες ως το Άκτιον το 31 π.Χ. και την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. Το εδάφιο είκοσι οκτώ, επομένως, προσδιορίζει μια ιστορία η οποία αρχίζει από τη μάχη του Ακτίου, που αποτελεί την αρχή των 360 ετών, και την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ.

Και θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού μετά πλούτου πολλού· και ή καρδιά αυτού θέλει είναι κατά της αγίας διαθήκης· και θέλει πράξει μεγάλα, και επιστρέψει εις την γην αυτού. Δανιήλ 11:28.

Η τελευταία φράση του εδαφίου είκοσι τέσσερα («έως καιροῦ») και εξής αντιπροσωπεύει μια ιστορική γραμμή η οποία άρχισε το 31 π.Χ. και καταλήγει στην τελευταία φράση του εδαφίου τριάντα ένα («και θέλουσι στήσει τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως»), η οποία εκπληρώθηκε το 538. Η γραμμή αρχίζει με τη μάχη του Ακτίου, η οποία σηματοδοτεί την έναρξη της υπέρτατης κυριαρχίας της παγανιστικής Ρώμης επί τριακόσια εξήντα έτη. Η γραμμή λήγει το 538, όταν η παπική Ρώμη αρχίζει να ασκεί υπέρτατη κυριαρχία επί χίλια διακόσια εξήντα έτη. Μέσα στα εδάφια και στην ιστορία που εκπλήρωσε τα εδάφια, ο προσδιορισμένος καιρός το 330 αντιπροσωπεύει μια διαίρεση στην ιστορία της παγανιστικής Ρώμης ως της τετάρτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Μετά την αρχική περίοδο υπέρτατης κυριαρχίας επί τριακόσια εξήντα έτη, ακολουθούν διακόσια οκτώ έτη αποσύνθεσης της αυτοκρατορίας, πριν από την ανάληψη του θρόνου από τον παπισμό στο εδάφιο τριάντα ένα, κατά το έτος 538. Στην ακολουθία εκείνων των οκτώ εδαφίων, μόνο το εδάφιο είκοσι επτά προσδιορίζει μια ιστορική εκπλήρωση που έλαβε χώρα πριν από τη μάχη του Ακτίου, το 31 π.Χ.

Το εδάφιο είκοσι επτά προσδιορίζει μία συνάντηση μεταξύ δύο βασιλέων πριν από τον «προσδιορισμένο καιρό», και το εδάφιο είκοσι εννέα προσδιορίζει έναν «προσδιορισμένο καιρό». Ο «προσδιορισμένος καιρός» του εδαφίου είκοσι επτά είναι η αρχή της περιόδου των τριακοσίων εξήντα ετών, και ο «προσδιορισμένος καιρός» του εδαφίου είκοσι εννέα είναι το τέλος της περιόδου των τριακοσίων εξήντα ετών. Η αρχή και το τέλος αντιπροσωπεύουν έναν «προσδιορισμένο καιρό».

Η ενδυνάμωση της ειδωλολατρικής Ρώμης άρχισε όταν κατέκτησε το τρίτο γεωγραφικό εμπόδιο, όπως αυτό παριστάνεται στο Δανιήλ 8:9.

Και από ένα από αυτά εξήλθε ένα μικρό κέρασ, το οποίο μεγάλωσε υπερβολικά προς τον νότο, και προς την ανατολή, και προς την ένδοξη γη. Δανιήλ 8:9.

Η ενδυνάμωση άρχισε με τη μάχη του Ακτίου και την επακόλουθη υποταγή του βασιλιά του νότου (Αίγυπτος) στο ένατο εδάφιο του ογδούου κεφαλαίου.

Το τέλος της εξουσίας της παγανιστικής Ρώμης ως του τετάρτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας επήλθε το 538, όταν η παπική Ρώμη υπερνίκησε το τρίτο γεωγραφικό της εμπόδιο. Ολόκληρη η περίοδος των πεντακοσίων εξήντα οκτώ ετών, από τη μάχη του Ακτίου έως το 538, αρχίζει με την παγανιστική Ρώμη να κατακτά το τρίτο της εμπόδιο και να καθίσταται το τέταρτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, και λήγει όταν η παπική Ρώμη κατακτά το τρίτο γεωγραφικό της εμπόδιο.

Ως το τέταρτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, η ιστορία που παριστάνεται προσδιορίζει δύο περιόδους: την πρώτη, κατά την οποία η Ρώμη υψώνει τον εαυτό της, και κατόπιν μια περίοδο που περιγράφει την πτώση της Ρώμης. Η αρχή της πρώτης περιόδου εξύψωσης είναι επίσης η αρχή ολόκληρης της περιόδου κατά την οποία η ειδωλολατρική Ρώμη κυβέρνησε ως το τέταρτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας. Η πρώτη περίοδος της εξύψωσης της Ρώμης αρχίζει και τελειώνει με προσδιορισμένο καιρό, και επίσης αρχίζει με τη συνένωση των βόρειου και νότιου βασιλείων. Τελειώνει με τη διαίρεση σε ανατολικό βασίλειο και δυτικό βασίλειο. Το ότι αρχίζει και τελειώνει με προσδιορισμένο καιρό, καθώς και το ίδιο το αρχικό και το τελικό σημείο, παριστούν τις τέσσερις διαιρέσεις του βασιλείου του Αλεξάνδρου.

Οι δύο προσδιορισμένοι καιροί των εδαφίων είκοσι επτά και είκοσι εννέα αντιπροσωπεύουν ένα αρχικό και ένα τελικό ορόσημο που περιγράφουν την περίοδο κατά την οποία η Ρώμη κυβερνά υπέρτατα. Κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε εκπλήρωση του εδαφίου σαράντα ένα και του εδαφίου δεκαέξι του Δανιήλ έντεκα, αρχίζει η περίοδος κατά την οποία η σύγχρονη Ρώμη θα κυβερνήσει υπέρτατα επί σαράντα δύο συμβολικούς μήνες. Ο πρώτος προσδιορισμένος καιρός του εδαφίου είκοσι επτά είναι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και ο δεύτερος προσδιορισμένος καιρός αντιπροσωπεύει τον χρόνο κατά τον οποίο το τελευταίο έθνος επί της γης ακολουθεί το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών και επιβάλλει τον έσχατο νόμο της Κυριακής, και πράττοντας τούτο προσδιορίζει την παγκόσμια επιβολή του ειδωλολατρικού σαββάτου.

Αυτά τα δύο προφητικά ορόσημα είναι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες έως την παγκόσμια επιβολή του νόμου της Κυριακής, και αυτοί οι δύο νόμοι της Κυριακής είναι οι δύο προσδιορισμένοι καιροί στα εδάφια είκοσι επτά και είκοσι εννέα. Ο πρώτος προσδιορισμένος καιρός του εδαφίου είκοσι επτά προτυπώθηκε επίσης από τον νόμο της Κυριακής του Κωνσταντίνου το 321, και ο παπικός νόμος της Κυριακής στη Σύνοδο της Ορλεάνης το 538 αντιπροσωπεύει τον παγκόσμιο νόμο της Κυριακής.

Στο πλαίσιο των εδαφίων δεκατρία έως δεκαπέντε, η μάχη του Πανίου αποτελεί την ιστορία που προηγείται του νόμου της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι. Εντός αυτής της ιστορίας εκπληρώνεται η συνάντηση των δύο βασιλέων που ψεύδονται ο ένας προς τον άλλον. Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε αποτελούν μέρος της ιστορίας που παριστάνεται στα εδάφια δέκα έως δεκαέξι. Τα εδάφια προσδιορίζουν τον τέταρτο Συριακό Πόλεμο στο εδάφιο δέκα, τη μάχη της Ραφίας στο εδάφιο ένδεκα, και τα επακόλουθα εκείνης της μάχης στο εδάφιο δώδεκα. Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε παριστάνουν την ιστορία του έτους 200 π.Χ., όταν εκπληρώθηκε η μάχη του Πανίου και όταν η ειδωλολατρική Ρώμη, παρασταθείσα ως οι λησταί του λαού σου, εισέρχεται στην προφητική αφήγηση.

Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο 40, ταυτοποιεί την κατάρρευση της ΕΣΣΔ το 1989, και το εδάφιο 16 ταυτοποιεί τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η συνάντηση μεταξύ δύο βασιλέων, οι οποίοι λέγουν ψεύδη ο ένας προς τον άλλον πριν από τον προσδιορισμένο καιρό, η οποία ήταν η μάχη του Ακτίου, λαμβάνει χώρα μέσα στην ιστορία του εδαφίου 40, η οποία ακολουθεί τον καιρό του τέλους το 1989 και καταλήγει στον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το εδάφιο 27 είναι ορόσημο στην κρυφή ιστορία του εδαφίου 40, το οποίο λαμβάνει χώρα μετά το 1989, αλλά πριν από τον νόμο της Κυριακής. Η «συνάντηση» του εδαφίου 27 είναι ορόσημο πριν από την ενδυνάμωση της Ρώμης κατά τον νόμο της Κυριακής. Υπάρχουν αρκετά ορόσημα που οδηγούν στην ενδυνάμωση του παπισμού το 538, και αυτά τα ορόσημα επίσης λαμβάνουν χώρα πριν από τον προσδιορισμένο καιρό. Ένα από εκείνα τα προφητικά ορόσημα είναι το διάταγμα του Ιουστινιανού το 533, το οποίο εκπλήρωσε την αναφορά του εδαφίου 30 στο ότι είχε «συνεννόηση με εκείνους που εγκαταλείπουν τη διαθήκη».

Τα άλλα ορόσημα που οδηγούν στον προσδιορισμένο καιρό στην ιστορία της ειδωλολατρικής Ρώμης είναι το έτος 330, όταν η ειδωλολατρική Ρώμη κατέβαλε και ταυτοχρόνως έδωσε την «έδρα» στην παπική εξουσία. Το 496 ο Χλωδοβίκος έδωσε την «ισχύ» του στον παπισμό. Σε εκπλήρωση του εβδόμου κεφαλαίου του Δανιήλ, η ειδωλολατρική Ρώμη αφαίρεσε «τρία κέρατα» για χάρη του παπισμού, το τελευταίο από τα οποία ήταν η εκδίωξη των Οστρογότθων από την πόλη της Ρώμης το 538. Το 508 η θρησκεία της ειδωλολατρίας παραμερίστηκε ως η νόμιμη θρησκεία του βασιλείου και αντικαταστάθηκε από τον Καθολικισμό. Το 538 αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ένα, και το 496 αντιπροσωπεύει το 1989, όταν ο Ρήγκαν, όπως ο Χλωδοβίκος, αφιέρωσε την εξουσία του στον πάπα της Ρώμης. Το έτος 330 προσδιορίζει τον νόμο της Κυριακής, διότι εκεί είναι που ο παπισμός επιστρέφει στην έδρα της εξουσίας.

Αυτό υποδεικνύει ότι τόσο το 538 όσο και το 330 αντιπροσωπεύουν τον προσδιορισμένο καιρό, δηλαδή τα εδάφια δεκαέξι και σαράντα ένα. Το 496 αντιπροσωπεύει το 1989, ως εκπλήρωση του εδαφίου δέκα και του εδαφίου σαράντα του Δανιήλ ένδεκα και του Ησαΐας 8:8. Το 508

προσδιορίζει πότε η θρησκεία του κράτους παραμερίζεται υπέρ του Καθολικισμού. Αρχίζοντας με τον Χλωδοβίκο το 496 έως το 508, απεικονίστηκε μια σταδιακή απομάκρυνση και αντικατάσταση της νόμιμης θρησκείας του κράτους. Στην ιστορία που αρχίζει το 330, μια προοδευτική παρακμή της Δυτικής Ρώμης παριστάνεται από τις τέσσερις πρώτες σάλπιγγες, προσδιορίζοντας έτσι μια προοδευτική καταστροφή που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η προοδευτική πτώση της ειδωλολατρικής Ρώμης, η οποία ακολούθησε τον νόμο της Κυριακής του Κωνσταντίνου το 321, απεικονίζει την πτώση των Ηνωμένων Πολιτειών ως της έκτης βασιλείας της Βιβλικής προφητείας, η οποία φθάνει στον νόμο της Κυριακής. Έπειτα, οι τέσσερις κρίσεις των σαλπίγγων επιφέρονται επί των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως έχει προσδιορίσει η Αδελφή White όταν δηλώνει ότι «η εθνική αποστασία θα ακολουθηθεί από εθνική καταστροφή». Ο Ιεζεκιήλ προσθέτει μαρτυρία σε μία τετραπλή τιμωρία.

Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ πάλιν, λέγων· Υιέ ανθρώπου, όταν η γη αμαρτήση εναντίον μου διαπράττοντας βαρεία παράβαση, τότε θα εκτείνω την χείρα μου επ' αυτήν, και θα συντρίψω το στήριγμα του άρτου αυτής, και θα αποστείλω επ' αυτήν πείνα, και θα εξολοθρεύσω απ' αυτής άνθρωπο και κτήνος· και αν οι τρεις αυτοί άνδρες, ο Νώε, ο Δανιήλ και ο Ιώβ, ήσαν εν αυτή, μόνον τας ιδίας αυτών ψυχάς ήθελον διασώσει διά της δικαιοσύνης αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. Εάν επιτρέψω θηρία ολέθρια να διέλθουν διά της γης, και αφανίσουν αυτήν, ώστε να γίνει έρημος, και να μη δύναται άνθρωπος να διέλθω εξαιτίας των θηρίων· και αν οι τρεις αυτοί άνδρες ήσαν εν αυτή, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλουσι διασώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας· αυτοί μόνον θέλουσι διασωθή, η δε γη θέλει ερημωθή. Ή εάν επιφέρω ρομφαία επί την γην εκείνην, και είπω, Ρομφαία, διάβαινε διά της γης, ώστε να εξολοθρεύσω απ' αυτής άνθρωπο και κτήνος· και αν οι τρεις αυτοί άνδρες ήσαν εν αυτή, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλουσι διασώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας, αλλά αυτοί μόνον θέλουσι διασωθή. Ή εάν αποστείλω λοιμόν εις την γην εκείνην, και εκχύσω τον θυμόν μου επ' αυτήν εν αίματι, ώστε να εξολοθρεύσω απ' αυτής άνθρωπο και κτήνος· και αν ο Νώε, ο Δανιήλ και ο Ιώβ ήσαν εν αυτή, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλουσι διασώσει ούτε υιόν ούτε θυγατέρα· μόνον τας ιδίας αυτών ψυχάς θέλουσι διασώσει διά της δικαιοσύνης αυτών. Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Πόσω μάλλον όταν αποστείλω επί την Ιερουσαλήμ τας τέσσαρας βαρείας κρίσεις μου, την ρομφαίαν, και την πείναν, και το ολέθριον θηρίον, και τον λοιμόν, ώστε να εξολοθρεύσω απ' αυτής άνθρωπο και κτήνος; Πλην, ιδού, θέλει απομείνει εν αυτή υπόλειμμα, το οποίον θέλει εξέλθει, υιοί και θυγατέρες· ιδού, αυτοί θέλουσι εξέλθει προς εσάς, και θέλετε ιδεί την οδόν αυτών και τα έργα αυτών· και θέλετε παρηγορηθή περί του κακού το οποίον επέφερα επί την Ιερουσαλήμ, περί πάντων όσα επέφερα επ' αυτήν. Και αυτοί θέλουσι σας παρηγορήσει, όταν ιδήτε τας οδούς αυτών και τα έργα αυτών· και θέλετε γνωρίσει ότι όχι χωρίς αιτίας έπραξα πάντα όσα έπραξα εν αυτή, λέγει Κύριος ο Θεός. Ιεζεκιήλ 14:12–23.

Θα συνεχίσουμε αυτές τις σκέψεις στο επόμενο άρθρο.